

S Joshem při jedné z mnoha projížděk podél naší pláže v Cambrils. Foceno goprem přimontovaným na Joshíkových řídítkách a já v pozadí mačkám spoušť přes wifi telefonu... Takže vlastně takové selfíčko.

A na motorce v Lleideském FMX parku.

Nebo že by z Lilinky nakonec vyrostla skateboardová profesionálka?

u jedné profi skejťáčky, a tak jsem toho moc nenaspal) a říkám tomu týpkovi od aerolinek; Letím do Barcelony.' Týpek mě projel pohledem a asi mu došlo, že jsem měl pernou noc. Odpovídá; - Mr. Adelberg, dneska tu není na vaše jméno zarezervovaný žádný let.;Co?! Jako jak?! To není možné!' Týpek to projede znovu a stále nic."

Po chvíli se zjišťuje, že Rob si spletl data a koupil si letenku až na zítra.

Och, vtipné. No nic, bere si dalšího taxíka

za 50 eček a jede zpátky ke skejťáčce, kde prožije další bujarou noc, ale ve středu už to zvládá a já ho vyzvedávám na barcelonském letišti.

I když moje cesta měla taky své vlastní kouzlo.

Naplánoval jsem si ježdění s Josem Mirallem, kterého pasuji na jednoho z mých nejlepších friends ze Španělska a FMX párty partnerů vůbec. Rozumíme si, jsme oba už starší týpci, oba máme dvě děti a oba většinou zůstáváme na afterparty nejdýl ze všech.

Nicméně Jose naplánoval trénink severně od Barcelony (můj byt u pláže je na jihu a letiště taky). Pro super poježdění jsem neváhal a vyrazil za Josem. Dvě hodiny v mé milované dodávce, před tratí volám Josemu: „Hey, what's up, bro, já jsem tady někde, mám čekat, nebo mám zkusit najít tu trať sám?“ Jose mi nastíní, kde se trať nachází, a že prý dorazí za 10 minut. Já jako rozený endurák s GPSkou instalovanou v hlavě vyrazím na vlastní pěst

hledat trať a až velmi lehce ji nacházím. Neztratím se, jak jste si zřejmě mysleli, vy škodolibci :) Trať sice najdu, ale je zamčená a nikdo nikde. Volám Josemu, vysvětluju situaci a on typicky nechápe a říká: „To není možný, jsem mluvil s prezidentem trati, který říkal, že můžem jezdit.“ Říkám OK a čekám u brány.

Jose přijíždí s celou rodinkou, dvě děcka, starší Pepé už taky jezdí na kole a ovládá elektromotorku, malej ještě nedělá nic a Joseho

Španělská kuchyně Lili moc chutná.

žena je taková velká španělská dáma, která si myslí, že je modelka, a tráví většinu dní lítáním po nákupech v nákupních centrech.

Jose dorazí a znovu volá prezidentovi. Ten na to: „To není možný! No, ale jestli najdeš cestu plotem, jak se dostat na trať, klidně si zajezdíte a je to.“ Omrknem to. Nacházíme díru v plotě a natěšení se jdeme oblékat do MX oblečení. Po pár minutách si ale všimáme, že na trati se začnou pohybovat asi dva traktory a bagr. Nic v tom nehledáme, nasadíme helmy, paní modelka nám přidrží plot, abysme se tam škvírou protáhli, a vjedem do areálu.

Když jsme vevnitř, mává na nás týpek z bagru a ukazuje na auto zaparkované v pozadí areálu.

Přijíždím k onomu autu na motorce s velkým přátelským úsměvem, ale vidím velmi nepřátelský pohled. Na první pohled místní boss – před autem motorku s novými nálepkami, pomalovanou helmu a postoj, jak kdyby zrovna svým kamarádům objasňoval historku, jak vojel tři holky najednou včera na párty.

Říkám: „Ola, come sta.“ Týpek na mě něco spustí rychlou španělštinou s nekamarádkým pohledem ve tváři. Reaguju: „No stress, man, no stres, nerozumím ti ani slovo :) Just no stres.“ (Jose mezitím odjel něco vysvětlit rodince.) Říkám mu: „Počkej chvílku. Jose, můj kámoš, je ze Španělska, on ti to vysvětlí, ale máme mít povolení od prezidenta trati, tak se zklidni, o nic nejde.“

Dorazí Jose a z jejich konverzace poznávám, že to asi OK nebude. Jose mi vysvětluje, že tady ta trať má asi tři prezidenty a každý si myslí, že dráha je jeho. Mu na to říkám: „Ha ha, to znám, to u nás v Čechách je prezident každěj. Speciálně po pivu :)“ A že máme počkat na jejich prezidenta, že sem jede vyřešit situaci.

Po pár minutách se vyřítí zářivě žlutá fiesta s hubeným týpkem uvnitř – prezident č. 2.

Po chvíli konverzace je prezident už trochu smělejší a ukazuje nám svůj respekt a v klidu vysvětluje situaci mezi prezidenty. Omlouvá se za nedorozumění a svého nepřijemného místního „šéfa“. Nicméně i sami vidíme, že motokrosová dráha je zrovna v úklidu a nedá se na ní jezdit. Je otevřená jen „enduro dráha“,

A tady už jsme všichni pohromadě. Momentka při tréninku v Lleides.